

DIARI DE SESSIONS DE LA **COMISSIÓ DE SALUT** DEL PARLAMENT DE LES ILLES BALEARS

DL PM 1095-2011

Fq.Con.núm. 33/27

IX legislatura

Any 2015

Núm. 7

Presidència **de l'Honorable Sr. Vicenç Thomàs i Mulet**

Sessió celebrada dia 14 d'octubre de 2015

Lloc de celebració: Seu del Parlament

SUMARI

PROPOSICIONS NO DE LLEI:

1) Proposició no de llei RGE núm. 6053/15, presentada pels Grups Parlamentaris Mixt, Socialista, MÉS per Mallorca, MÉS per Menorca i Podem Illes Balears, relativa a reforç dels serveis d'urgències de l'Hospital de Formentera. 74

2) Proposició no de llei RGE núm. 6305/15, presentada pel Grup Parlamentari Socialista, relativa a copagament del transport sanitari no urgent del Reial Decret Llei 16/2012, de 20 d'abril, de mesures urgents per garantir la sostenibilitat del Sistema Nacional de Salut i millorar la qualitat i la seguretat de les seves prestacions. 78

EL SR. PRESIDENT:

Senyores i senyors diputats, començam la sessió d'avui i en primer lloc demanaria si es produeix qualque substitució?

LA SRA. MERCADAL I CAMPS:

Margaret Mercadal substitueix Misericòrdia Sugrañes.

EL SR. MARTÍNEZ I PABLO:

David Martínez substitueix Montserrat Seijas.

1) Proposició no de llei RGE núm. 6053/15, presentada pels Grups Parlamentaris Mixt, Socialista, MÉS per Mallorca, MÉS per Menorca i Podem Illes Balears, relativa a reforç dels serveis d'urgències de l'Hospital de Formentera.

EL SR. PRESIDENT:

Molt bé. Idò passam al primer punt de l'ordre del dia que consisteix en el debat de la Proposició no de llei RGE núm. 6053/15, presentada pels Grups Parlamentaris Mixt, Socialista, MÉS per Mallorca, MÉS per Menorca i Podem Illes Balears, relativa a reforç dels serveis d'urgències de l'Hospital de Formentera.

Per a la seva defensa per part del Grup Parlamentari Mixt té la paraula l'Hble. Sra. Sílvia Tur, per un temps de deu minuts.

LA SRA. TUR I RIBAS:

Gràcies, president. Bones tardes. En primer lloc deman disculpes sinceres a tots els assistents en aquesta comissió pel meu retard, que evidentment no és propi dels deures que tenim i que en qualsevol cas deman perdó.

Dit això, la raó per la qual hem presentat aquesta proposició no de llei, és molt senzilla. L'Hospital de Formentera va obrir les portes l'any 2007, fins l'any 2007 no hi havia hospital a Formentera, perquè ens facem una idea, hi havia un centre de salut i ara tenim un hospital, que conjuntament fa les funcions de centre d'atenció primària i, per tant, s'amortitzen els serveis del que normalment a altres indrets són dues instal·lacions diferenciades.

En aquest cas però s'ha de dir que es dona la particularitat que quan es va dissenyar aquest hospital i es varen definir les necessitats de recursos humans per prestar els serveis que dona, en el servei específic d'urgències es va dotar una plantilla de dos metges d'urgències i un o dos infermers, depenent dels casos i de l'any. El dimensionament d'aquest servei és evidentment insuficient perquè difícilment es pot dimensionar una plantilla pensant en una població estable, com en aquell moment era d'escassos 9.000 habitants, no arribava, pensant que aquests mateixos recursos seran suficients per atendre les demandes dels mesos d'estiu, quan l'illa de Formentera passa d'una població en aquell moment de 8.000-9.000 habitants a tenir pràcticament 30.000 persones sobre l'illa.

Clar, amb el problema que de 2007 a 2015, set anys després ja no hi ha 9.000 residents a l'illa, n'hi ha gairebé 12.300 i a més a més s'hi sumen un gran nombre de turistes, que part d'ells pernocten i s'allotgen a Formentera i després una part important que no ho fan, però que en qualsevol moment poden ser usuaris d'aquest servei d'urgències i, de fet, ho són, persones que vénen a la nostra illa amb embarcacions particulars, embarcacions d'esbarjo o també amb excursions marítimes.

Per tant, tot això fa que sigui necessari replantejar si els recursos humans que estan destinats a l'Hospital de Formentera són suficients, i sembla ser clarament que no, perquè el propi personal sanitari de l'hospital ens ha traslladat aquesta reivindicació fa temps i perquè evidentment no es poden dimensionar d'igual forma les demandes d'atenció del servei d'urgències d'hivern que a l'estiu.

Dit tot això, s'ha de dir també que es dona una altra singularitat en el cas de Formentera, i és que el servei o la gerència del 061, que és l'encarregada a la gran majoria dels hospitals de les Illes Balears de prestar els serveis especialitzats d'urgències, en el cas de Formentera no és així, no hi ha un servei específic de 061. Per tant, el personal mèdic i el personal auxiliar, auxiliars d'infermeria o infermers per a urgències no són personal del 061 i, per tant, tot i que evidentment estan qualificats, no tenen l'especialització que sí tenen els professionals del 061.

Tot això fa necessari que ens replantegem si els recursos són suficients, sembla ser clarament que no, però aquesta proposició té per objecte demanar al Govern que estudiï aquestes necessitats amb profunditat i que, en base a això, determini quines actuacions es poden dur a terme perquè l'estiu que ve comencem amb una nova realitat, on el personal se senti més reforçat, amb més suport i amb més capacitat per atendre el volum d'urgències que es donen.

Per il·lustrar aquesta petició, que crec que és important fer-ho amb dades, tenim que l'any 2010 es varen atendre 14.393 urgències, que trob que és una xifra prou considerable tractant-se de Formentera, però és que l'any 2014, quatre anys després, varem passar a 16.300 aproximadament; 16.177 el 2013, 16.306 el 2014 i enguany no ha acabat l'any, però probablement igualarem o superarem aquestes dades.

Per tant, dit això el que demanaria és que prenguin en consideració aquesta proposició i que se sumin a la necessitat que reivindicam des de l'illa de Formentera, de tenir un hospital cada vegada amb més capacitat, cada vegada més ben dotat, ben igual que ho demanam per a la resta d'illes. I sobretot que els mitjans que s'han de posar a terme per poder executar aquesta petició estiguin operatius per a l'any 2016.

Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Tur. Per a la seva defensa per part del Grup Parlamentari Socialista té la paraula l'Hble. Sr. Xico Tarrés, per un temps de deu minuts.

EL SR. TARRÉS I MARÍ:

Moltes gràcies, Sr. President. Jo crec que podem ser breus, vull pensar que amb una proposta com aquesta, pràcticament tots hi estarem d'acord, perquè el que viu Formentera és una situació de total anormalitat, tenint en compte que estam parlant d'un hospital, estam parlant d'un servei assistencial per a una població a l'hivern de 6.000-7.000-8.000 persones a 30.000 i busques de persones possiblement un dia d'estiu. Per tant, no és normal que les mateixes persones que atenen a l'hivern ho facin a l'estiu.

Jo abans que la Sra. Tur presentés aquesta proposta, havia sentit per coneguts que tenc, que moltes vegades l'Hospital de Formentera queda desassistit de la manera més senzilla, quan hi ha un accident i aquests accidentats s'han de dur a l'helicòpter. En el procés de dur la gent dins l'helicòpter, l'hospital no l'atén pràcticament ningú. L'altra gent està esperant. I de vegades s'ha donat el cas, m'han comentat, que en un accident allà on hi ha diferents ferits, tal vegada en pots embarcar un o dos i els altres estan sense ser atesos.

Per tant, crec que és una situació totalment anòmala, són moltes les professions, les feines, els llocs allà on hi ha una plantilla temporal per als mesos d'estiu, i crec que és de sentit comú que donem suport a aquesta proposta, que el Govern es posi a fer feina en això i que l'estiu..., jo no sé en quina quantitat s'ha d'incrementar el personal, però que sigui suficient per donar un servei com toca.

Res més. Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Tarrés. També per a la seva defensa per part del Grup Parlamentari MÉS per Menorca té la paraula l'Hble. Sra. Patricia Font, per un temps de deu minuts.

LA SRA. FONT I MARBÁN:

Gràcies, Sr. President. Bé, des de MÉS per Menorca també donam suport evidentment a aquesta proposta de Gent per Formentera. La realitat illenca tant de Formentera com de les altres és açò, que la nostra població es duplica o s'arriba a triplicar i els recursos són els que són i que jo sàpiga, el dret a la salut no es perd mai.

Per tant sí, donem el nostre suport i poca cosa més a dir. Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sra. Font. També per a la seva defensa per part del Grup Parlamentari MÉS per Mallorca té la paraula l'Hble. Sra. Bel Busquets, per un temps de deu minuts.

LA SRA. BUSQUETS I HIDALGO:

Des del Grup MÉS per Mallorca donarem suport a aquesta iniciativa parlamentària que hem proposat conjuntament entre tots els grups de la majoria. I aprofitaré un poc per revisar quin és el nostre model i després quin és el nostre patiment.

Tenim unes illes que són les gallines dels ous d'or, les *number one* a l'hora de generar recursos per a l'Estat i, en canvi, són les darreres o les penúltimes a l'hora de recuperar recursos per al benestar de la ciutadania o per millorar les infraestructures que necessitam, tant en salut, com en altres serveis socials.

La iniciativa d'avui clama al cel per la seva justícia i també té molt a veure amb el model turístic que tenim plantejat a les nostres illes. És ben hora de plantejar-nos quin és el sostre de turistes que ens podem permetre, que podem atendre sense patir-ne la sobresaturació. La nostra diputada de Gent per Formentera en parla molt, d'aquesta sobresaturació que pateix l'illa de Formentera. I així també és ben hora que no patim els desavantatges de la pressió dels mesos d'estiu. Gairebé 50.000 persones, si multiplicam allò de 12.000 per 4 habiten Formentera juny, juliol i agost, s'acumula. També cal tenir en compte que el creixement desmesurat de la població formenterera en set anys ha estat entre 7.000 i 12.000, que eren el 2014.

Probablement aquesta iniciativa va més enllà d'una comissió parlamentària de Salut, és una iniciativa que apel·la el model turístic, econòmic i mediambiental. Però, així i tot, per descomptat hi votarem a favor.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sra. Busquets. També per a la seva defensa per part del Grup Parlamentari Podem Illes Balears té la paraula l'Hble. Sr. David Martínez, per un temps de deu minuts.

EL SR. MARTÍNEZ I PABLO:

Buenas tardes. Muchas gracias, Sr. Presidente. Desde el Grupo Parlamentario Podem Illes Balears también presentamos conjuntamente esta proposición no de ley para apoyar las deficiencias en la asistencia sanitaria que presenta la isla de Formentera, reforzando, haciendo un estudio para que se vea qué capacidades, qué recursos son necesarios para suplir las deficiencias de la asistencia sanitaria que tiene la isla sobre todo, como ocurre en todas las islas, los meses de verano.

Es una propuesta que tiene su importancia y apelamos también a esta solidaridad entre las islas, que las que están más alejadas tienen menos recursos y que tienen una función hacia la sociedad, hacia las personas que a fin de cuentas son las que tienen que tener este apoyo sobre todo institucional y de manera que se vean reducidos tanto los tiempos de espera y que se mejore también la asistencia en emergencias.

Y, bueno, poco más que añadir a esta intervención. Muchas gracias.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Martínez. En torn de fixació de posicions per part del Grup Parlamentari Popular té la paraula l'Hble. Diputat Sr. Vicent Serra, per un temps de deu minuts.

EL SR. SERRA I FERRER:

Gràcies, Sr. President. Bé, aquesta és una proposta que està presentada per quasi tots els grups parlamentaris i que engloben el cent per cent dels grups que conformen l'actual Govern de les Illes Balears.

Llavors ens trobam en una situació en què estam regulant un aspecte de gestió pura a través d'un mecanisme legislatiu, i això em planteja dues qüestions. Primera, o la conselleria ho sap i li han dit alguna cosa i han dit que no. O bé, estan suplantant la funció d'un executiu, perquè això és gestió pura i dura.

Si el que he sentit aquí s'ha aguantat i no s'hi ha donat solució, és que ja és per aixecar-nos i anar-nos. Si això ha passat aquest estiu és de vergonya. Per tant, centrem un poc el tema, crec que és hora de posar un poc d'ordre. Jo les informacions que tenc és que les urgències estaven ben dimensionades, que funcionaven relativament bé en comparació amb els altres hospitals i fins i tot s'estava treballant fa un temps en un estudi de qualitat Uniso, precisament per a les urgències de Formentera.

Per tant, tranquil·litzem-nos, tinguem un poc de seny i sobretot reflexionem respecte d'allò que estam fent aquí. Estam suplantant l'aspecte executiu del Govern balear amb una proposició no de llei.

Pot ser que efectivament, aquesta situació que ha plantejat la diputada de Formentera, podria ser que fos entre altres raons, perquè se'n va anar un coordinador que pel que es veu coordinava molt bé, era una persona amb una gran capacitat de coordinació i que se'n va anar per trasllat i que possiblement hagi influït en aquesta situació que s'està plantejant ara mateix per part de la diputada de Formentera.

Cal destacar que és ver, tots els serveis d'urgències són importants i que pensam que a Formentera encara molt més. És a dir, el servei d'urgències de Formentera és un servei bàsic, perquè s'han d'estabilitzar els malalts i desplaçar-los en cas que estiguin greus.

I també cal destacar que aquí el que estam veient, és la importància de la carrera professional. Això ens està dient l'important que és la carrera professional. Personal incentivat, personal que es quedi, personal que no roti, personal que es pugui formar, que pugui complementar els seus coneixements i que es quedi a Formentera. Això és la carrera professional. Una carrera professional que avui per avui el Govern balear la té absolutament bloquejada.

Per tant, després d'haver fet aquestes reflexions, idò hem d'anar al que ha demanat la diputada de Formentera i donarem suport, el Partit Popular donarà suport al que ha demanat la diputada de Formentera, ara bé, per al bé de la consellera de Salut d'aquesta comunitat autònoma, la veritat és que no voldríem que els altres serveis d'urgència de tots els hospitals de Balears fessin el mateix perquè llavors sí que seria una situació un poc difícil de controlar.

No plantejaré (...) que aquesta comissió és faci per a tots i cadascun dels hospitals d'aquesta comunitat, que seria un

aspecte lògic d'un partit d'oposició, perquè no vull entrar en un debat amb un plantejament demagògic. Donarem suport al plantejament de Formentera i amb tot això que..., amb totes aquestes consideracions que hem comentat.

Moltes gràcies, Sr. President.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Serra. Pel Grup Parlamentari El Pi PROPOSTA PER LES ILLES té la paraula l'Hble. Sra. Maria Antònia Sureda, per un temps de deu minuts.

LA SRA. SUREDA I MARTÍ:

Gràcies, president. Senyores i senyors diputats, des d'El Pi PROPOSTA PER LES ILLES consideram que totes les iniciatives destinades a millorar un sistema sanitari de qualitat són positives, per tant, estam d'acord a estudiar les necessitats reals de l'Hospital de Formentera en plena temporada turística i, si fos necessari, que s'estudiï dotar-lo de més personal i mitjans per oferir aquest adequat servei.

Pensam que s'ha d'estudiar detingudament si realment existeix una saturació en el Servei d'Urgències, que no ho dubtam, però aquest estiu en diversos llocs tant d'Eivissa com de Formentera des de l'Àrea de Salut s'ha negat aquesta saturació al Servei d'Urgències com s'havia denunciat per un sindicat.

Tal com ja vàrem explicar des d'El Pi lluitarem per una sanitat pública de qualitat i àgil retallant les llistes d'espera i dotant l'hospital de més personal, no tenim cap tipus d'inconvenient a donar suport a la vostra iniciativa, però demanam un estudi real de la necessitat del servei en temporada turística o no, i jo seré diferent al diputat del PP i crec que no només a Formentera, sinó a tots els hospitals de les Illes que s'ha de mirar perquè sí que es creen col·lapses de servei en diferents temporades i no només a la temporada d'estiu. Per tant, estaria bé que es fes un estudi per poder plantejar si és urgent reforçar de mitjans humans i materials i marcar les prioritats.

Des d'El Pi seguim pensant i seguim insistint que és prioritari reclamar i tornar a reclamar a Madrid el finançament que ens pertoca per poder fer front a una sanitat de qualitat. Ara bé, també pensam que moltes de les iniciatives que es duen en aquesta comissió suposen un augment de la despesa. Per tant, ens agradaria saber una altra vegada d'on es pretenen generar aquests ingressos que es volen assignar a totes aquestes mesures.

Estan consensuades i tractades amb els sectors implicats, aquestes iniciatives? No n'hi d'altres de prioritaries? Demanam seriositat en les mesures que es vagin impulsant ja que després hem de poder fer front als pressuposts i al dèficit. No tenim cap inconvenient a votar a favor, però ens agradaria que totes aquestes iniciatives anassin acompanyades d'unes línies d'actuació financeres estudiades i serioses.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sra. Sureda. Té la paraula per contradiccions pel Grup Parlamentari Mixt la Sra. Sílvia Tur.

LA SRA. TUR I RIBAS:

Gràcies, president. Bé, en primer lloc don les gràcies sincerament a tots els grups presents perquè entenc que s'està plantejant..., la demanda és lògica i crec que està fonamentada perquè les dades no són de fonts pròpies, sinó que són de fonts del mateix Servei de Salut, per tant, entenc que estan perfectament contrastades.

En qualsevol cas, hi ha hagut matisos en les diferents intervencions amb els quals en la majoria dels casos estic absolutament d'acord. Sí que és cert que..., a veure, perquè vostès es facin una idea, primer, l'illa de Formentera disposa d'una UVI mòbil, una, no dues, i té un hospital, no dos. Per tant, això ens passa no només en l'hospital, sinó en altres serveis que són serveis bàsics i elementals de subministrament energètic, etc., i, per tant, quan això passa o quan alguna d'aquestes estructures se'n ressent per manca de personal, per manca de recursos, per manca de manteniment, etc., genera un problema importantíssim de qualitat de servei o de manca de servei en el pitjor dels casos o fins i tot una repercussió negativa molt important sobre la imatge turística de l'illa de Formentera com a destinació.

Dit això, també he d'afegir una altra cosa, evidentment estam parlant d'un dret a la salut, crec que és inqüestionable i ningú aquí no ho qüestiona, després estam parlant d'imatge turística també evidentment. És a dir, l'illa de Formentera no té un recurs privat o un recurs alternatiu públic per poder oferir a les persones que vivim allí i a les persones que ens visiten, per tant, l'hospital és l'únic recurs, únic absolutament. Per tant, és important, més que a cap altra banda, que disposi de tots els recursos necessaris.

Jo discrep en aquest cas amb el Sr. Serra amb un punt concretament, en el sentit que he interpretat que vostè tal vegada pensa que presentar aquesta proposició aquí no té sentit, jo li explicaré per què consider que té sentit. Té sentit perquè evidentment que el Govern és coneixedor d'aquesta demanda perquè jo personalment la hi he traslladat i també ho ha fet a l'equip mèdic de l'hospital de Formentera i a la direcció de l'hospital de Formentera, però en qualsevol cas jo com a diputada que represent Formentera entenc que és el meu deure traslladar les peticions que són de màxima prioritat per a Formentera a aquesta cambra que és on estic exercint la meua funció política, si ho fes en un altre indret ho traslladaria a aquell altre indret.

Llavors, també he de dir que en qualsevol cas hi ha una altra qüestió que s'ha de debatre i és que tot i que no està reflectida en aquesta proposició, s'ha parlat de recursos públics, s'ha parlat de finançament i s'ha parlat de la necessitat de fer un bon ús d'aquests recursos públics. El que sí és una realitat, i no a Formentera, sinó a tot Balears, és que encara hi ha moltíssimes persones usuàries del Servei de Salut de les Illes Balears, però que no paguen o per les quals l'Estat no percep la retribució que pertoca per al seu tractament. Per tant, aquesta

és una qüestió que evidentment l'actual govern haurà d'abordar i l'haurà d'abordar amb seriositat perquè pens que cadascuna de les persones que són usuàries d'aquest servei, sempre i quan no siguin registrades dins el cens d'usuaris de l'Estat espanyol, haurien de pagar degudament i aquest pagament s'hauria de traslladar on pertoqui per llei que entenc que és l'Estat i si no és així m'ho poden dir.

Dit això, hi ha poc més a afegir. Esper que entenguin la importància que a causa de les particularitats de l'illa de Formentera es faci una avaluació detallada de les necessitats que té per atendre bé al Servei d'Urgències que, per altra banda, no és adequat de cap de les maneres que un ciutadà, una ciutadana de l'illa o qualsevol persona que en aquell moment hagi de fer servir aquest recurs, es trobi que va a l'hospital i no hi ha cap metge d'urgències per atendre'l o que ha de tenir unes hores d'espera llarguíssimes.

I això, Sr. Serra, li ho he de dir, això no és que hagi passat aquest estiu, és que aquesta situació ve passant en els darrers anys i desconec per quina raó, tal vegada no s'ha canalitzat adequadament o no sé si es va traslladar adequadament al Govern, ho desconec, sé que aquesta reclamació, aquesta reivindicació se m'ha posat damunt la taula aquest mateix estiu fruit de la saturació que s'havia produït i de la situació realment incòmoda per al l'equip mèdic d'urgències d'haver d'atendre els pacients en les situacions en què s'han trobat, havent de sortir amb ambulàncies, havent de sortir amb helicòpter, havent de sortir fins i tot a fer atencions domiciliàries.

Per tant, és clar que a Formentera hem de trobar fórmules que a vegades han de ser creatives per poder combinar el menor dels costos possibles amb la màxima optimització de recursos, però crec que aquest criteri no ha de ser només a Formentera, sinó que ha de ser a tot Balears i, per tant, jo demanaria seny, demanaria responsabilitat i demanaria, el més important de tot, una actuació ràpida per part del Govern per dimensionar correctament aquest servei sobretot tenint en compte la nova ràtio de població de l'illa i tenint en compte que la població visitant o el turisme de l'illa en els mesos d'estiu, sobretot durant tres mesos, es multiplica per tres i fins i tot per quatre, i això mereix una solució i una resposta adequada professionalitzada i evidentment no puc deixar de traslladar aquí la necessitat que es valori seriosament la possibilitat que el 061 atengui les urgències de Formentera amb personal especialitzat tal com ho fa a la resta d'illes i en les mateixes condicions.

Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sra. Tur. Acabat el debat passam a la votació de la Proposició no de llei RGE núm. 6053/15, que entenc que es vota exactament en els termes literals de la proposta, i escoltats els diversos ponents entenc que es pot aprovar per assentiment. És així? Idò queda aprovada per assentiment.

Queda aprovada la Proposició no de llei RGE núm. 6053/15, relativa a reforç d'urgències de l'hospital de Formentera.

(La Sra. Vicepresidenta substitueix el Sr. President en la direcció del debat)

2) Proposició no de llei RGE núm. 6305/15, presentada pel Grup Parlamentari Socialista, relativa a copagament del transport sanitari no urgent del Reial Decret Llei 16/2012, de 20 d'abril, de mesures urgents per garantir la sostenibilitat del Sistema Nacional de Salut i millorar la qualitat i la seguretat de les seves prestacions.

LA SRA. PRESIDENTA:

Passam al segon punt de l'ordre del dia que consisteix en el debat de la proposició no de llei presentada pel Grup Parlamentari Socialista, relativa al copagament del transport sanitari no urgent del Reial Decret Llei de mesures urgents per garantir la sostenibilitat del Sistema Nacional de Salut i millorar la qualitat i la seguretat de les seves prestacions.

Per a la seva defensa per part del Grup Parlamentari Socialista té la paraula l'Hble. Sr. Vicenç Thomàs, per un temps màxim de deu minuts.

EL SR. THOMÀS I MULET:

Gràcies, Sra. Presidenta. L'altre dia ja parlàvem que som en un país, a Espanya, que des dels anys setanta i especialment a partir de l'any vuitanta ha tengut una transformació molt important en el que és el seu sistema sanitari públic; recordàvem l'altre dia la Llei general de sanitat de l'any 1986, després la Llei de cohesió i qualitat del Sistema Nacional de Salut de l'any 2003, recordar que en aquells moments qui governava era el Partit Popular, i després també tenim la Llei general de salut pública de l'any 2011. I aquestes tres normes bàsiques ens han ajudat a assolir un sistema sanitari públic que és un dels més eficients a Europa i, torn a dir, en termes de despesa, però especialment en resultats en salut i en satisfacció dels ciutadans i no hem d'oblidar que aquí, que vàrem rebre les transferències sanitàries dia 1 de gener de 2002, tenim la Llei 5/2003, de salut de les Illes Balears, que crea i marca el nostre sistema sanitari de les Illes Balears.

El Partit Popular, tothom sap que l'any 2012 va aprovar de manera unilateral, sense el suport de cap grup parlamentari un reial decret llei, el 16/2012, que dur per títol: de mesures urgents per garantir la sostenibilitat del Sistema Nacional de Salut i millorar la qualitat i seguretat de les seves prestacions; és important recordar que per tramitació d'urgència, sense el suport de cap grup parlamentari i que a més aquest reial decret llei no marcava cap tipus de temporalitat quan ja de per títol du eufemísticament el terme de "sostenibilitat del Sistema Nacional de Salut".

Aquest reial decret, que torn a dir que de manera eufemística dur el nom de "sostenibilitat del Sistema Nacional de Salut", això no era així, simplement era un reial decret que modificava el model sanitari i introduïa una sèrie de mesures que intentaven que el sistema fos més eficient i amb un objectiu final, que era obtenir una determinada xifra de dèficit de l'administració pública ja fos en l'àmbit de l'Administració Central de l'Estat o de les comunitats autònomes, un canvi de model del qual el primer que hem de recordar és que va suposar

la pèrdua del dret a l'atenció sanitària amb caràcter universal, ara només la tenen aquelles persones que l'Institut Nacional de la Seguretat Social considera que reuneixen un concepte dit assegurat, o que són beneficiaris d'aquests assegurats, i que entre altres coses justificava aquest canvi de model, introducció de nous copagaments, pèrdua indirecta de qualitat assistencial, afavorir determinades reduccions de cartera de serveis, i entrada de gestió privada dins la sanitat pública.

Per situar la proposició no de llei hem de recordar que aquest reial decret modifica l'article 2 i l'article 8 de la Llei de cohesió, que és la que estableix la cartera comuna de serveis del Sistema Nacional de Salut, i ho modifica dividint-la en tres tipus de serveis assistencials, la cartera comuna suplementària i la cartera comuna de serveis accessoris, i ens situam en aquesta cartera comuna suplementària, que té com a característiques comunes que són provisió de serveis per mitjà de dispensació ambulatoria, no hospitalària, i que les sotmet totes, per primera vegada en aquest país, a una aportació de l'usuari. Comprèn diversos tipus de prestació, la farmacèutica, l'ortoprotètica, la prestació de productes dietètics, la dels medicaments dispensats a través de farmàcia hospitalària, i també la que és objecte d'aquesta proposició no de llei, la del transport sanitari no urgent.

El transport sanitari no urgent és una modificació que s'introdueix, la que es diferencia de l'urgent, i aquest reial decret llei sotmet aquest copagament nou del transport sanitari no urgent al fet que hi hagi una prescripció facultativa per raons clíniques i que s'aporti una aportació per part de l'usuari determinada en funció del que li correspon pagar pel copagament farmacèutic. De la mateixa manera es diu que s'hauria de treure una ordre ministerial per dur a la pràctica aquest copagament de transport sanitari no urgent, però si políticament això introdueix una mesura nova, es trosseja la cartera de servei i cinc tipus de prestacions de serveis, una d'elles el transport sanitari no urgent, per primera vegada s'ajunta amb un copagament.

Important és que, entre altres coses, aquest copagament venia argumentat, tal com diu el document del ministeri, *por la racionalización del uso del transporte sanitario no urgente fundamentalmente a través de la limitación en su utilización a las situaciones en las que realmente sea necesario por motivos exclusivamente clínicos*. Si un analitza aquesta frase, ningú no hi podria estar en contra, és a dir, que s'utilitzi un transport sanitari no urgent quan sigui necessari per motius clínics, però això no implica en cap moment que hagi d'anar associat a un copagament. Si qualcú pensa que es fa un ús incorrecte d'una prestació sanitària que necessita prescripció facultativa, idò que miri que els facultatius, els metges, prescriguin l'ús d'un transport sanitari de manera correcta i racional, però en cap moment introduir mesures de racionalitat ha d'anar associat a un copagament sanitari per ús. Una raó sanitària no existeix, no existeix una raó d'ús racional dels recursos, i tampoc d'adequació de la prescripció. Per tant és una raó estrictament política que introdueix una pèrdua d'equitat en el conjunt de ciutadans per qüestions socioeconòmiques, per qüestió de tenir feina o no tenir feina, de tenir una malaltia crònica, de tenir una malaltia rara, de molt diverses circumstàncies.

Per què duim aquesta proposició no de llei aquí a debat? Perquè tota aquesta normativa continua essent una realitat al nostre país i encara és vigent. Una qüestió és que s'apliqui i una altra és que el nostre ordenament jurídic contempli aquests copagaments, en concret de transport sanitari no urgent, que torn a dir que és vigent i és legal, per tant qualsevol govern el podria aplicar el dia que vulgui. Per tant nosaltres pensam, per les raons que hem adduït, que això no és just, no és equitatiu ni està justificat, com ja va fer també el Consell d'Estat amb un informe en què es posava tota una sèrie de consideracions que feien no viable aquesta aplicació d'aquest copagament.

Per tant i en concret la proposició no de llei proposa que el Parlament es manifesti rebutjant aquest reial decret llei 16/2012, que imposa el copagament de la prestació del transport sanitari no urgent, i per altra banda que el Parlament insti el Govern d'Espanya a derogar aquest reial decret llei i, per tant, a derogar el copagament de la prestació del transport sanitari no urgent.

Moltes gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies. Passam al torn de fixació de posicions. Pel Grup Parlamentari Popular té la paraula l'Hble. Diputat Sr. Vicent Serra, per un temps màxim de deu minuts.

EL SR. SERRA I FERRER:

Gràcies, Sra. Presidenta. Bé, crec que podem començar avui de la mateixa manera que vàrem començar amb la proposició no de llei de fa una setmana. El 1986 la Llei general de sanitat va néixer amb vocació d'universal, essent el Sistema Nacional de Salut un dels més garantistes del món, i qualsevol personal resident a Espanya tenia les mateixes prestacions que la resta de la població. S'hi va arribar, com vaig dir, per la incorporació progressiva de lleis i normatives impulsades pels diferents governs espanyols des de 1986, tant del Partit Popular com del PSOE, amb suport de tots o gran part de partits polítics del ventall parlamentari estatal, tots. Si existeix una raó per al Reial decret llei 16/2012 és estrictament i únicament la sostenibilitat del sistema sanitari.

Però aquest concepte no surt tot del Partit Popular. Ja en vàrem parlar l'altre dia, el canvi de model. Parlar de sostenibilitat, plantejar copagaments, l'entrada de la gestió privada dins la sanitat pública, etc., tot això ha estat sempre damunt la taula de tots els partits que governen, i el moment reconegut per tots com a clau per anar introduint tots aquests conceptes va ser l'informe Abril; un informe Abril va ser impulsat pel govern del PSOE. Això què vol dir?, idè que el Partit Popular no és el que, davant una situació de crisi econòmica, ha plantejat aquest concepte de sostenibilitat; va ser amb el PSOE en el govern que es va introduir tot el que vostè avui aquí critica: formes de gestió impulsades també pel PSOE i difamades també pel PSOE, com vaig dir l'altra vegada, amb aquesta ambivalència habitual. Vol fer creure que el Partit Popular ho ha fet per altres raons que no són la sostenibilitat, i sap que això no és així perquè també el PSOE va ben compartir aquesta forma de gestió quan ha estat en el govern central.

"*Nadie se atreve a lidiar el toro de la sanidad*"; va ser una frase de Fernando Abril Martorell quan defensava les seves propostes per reformar i salvar la sanitat espanyola. A l'informe Abril, alguna de les seves conclusions, així com les seves 64 recomanacions suposen les propostes més serioses que s'han fet fins ara de la sanitat espanyola. Abans de l'informe Abril el mateix García Vargas, que es el ministre de Sanitat del PSOE, parlava de la necessitat de limitar prestacions i introduir noves taxes, i enmig d'aquest guirigall es va aprovar i proposar una comissió per revisar el Sistema Nacional de Salut; per què?, perquè hi havia fortes tensions econòmiques, un increment desmesurat de la despesa sanitària, canvis geogràfics, noves actituds socials, augment de les pressions tecnològiques, i a proposta de Felipe González es va nomenar com a president d'una comissió d'experts, comissió d'anàlisi i avaluació del Sistema Nacional de Salut, Fernando Abril Martorell, el que es va conèixer com a *Comisión Abril*, conformada per persones més o menys independents i dins la qual es creaven a la vegada nou subcomissions igualment independents amb més de 140 especialistes convidats, i on es demanava per escrit l'opinió de 101 entitats o organismes públics i privats. Objectiu: universalització i pressupost per a la finançació d'aquesta sanitat. Recomanacions fetes: diverses, però entre elles la coparticipació de l'usuari amb taxes de determinats serveis o prestacions. Sí, per raons de cofinançament, Sr. Thomàs, i també amb un efecte dissuasiu, com consta a l'Informe Abril, dins aquest informe presentat el 25 de setembre del 91, essent president del Govern central, repetesc, Felipe González, advoca per un increment d'aportació dels ciutadans.

L'Informe Abril no va ser aprovat pel Congrés, però es varen començar a aplicar les recomanacions, i així varen començar el que vostès diuen i han criticat moltes vegades com a privatitzacions a Espanya: serveis de neteja, serveis de bugaderia, i també el servei de transport no sanitari, Sr. Thomàs. Efectivament, l'Informe Abril no es va aprovar, no es va proposar a votació en el Congrés, com ha dit, com he dit, però sí que el 1997 una llei feta a partir de l'Informe Abril -el 1997 hi havia el PSOE en el Govern central-, la Llei 15/97, sobre *habilitación de nuevas formas de gestión del Sistema Nacional de Salud*, obria les portes a aquestes privatitzacions, una llei impulsada pel PSOE, Sr. Thomàs, i que el 2008 va rebre més de 500.000 firmes per demanar la seva derogació, però que cap ministre de sanitat del PSOE, fins a quatre, fins a quatre, no va derogar. Però és que ni la varen derogar ni varen rebre les persones, les organitzacions que presentaven les firmes. Per tant som una vegada més davant una incoherència del PSOE, que quan li convé critica unes coses i quan és al govern en fa unes altres.

Miri, el copagament existeix a Itàlia, a Suècia, a Noruega, a Finlàndia, a Alemanya, Portugal, Bèlgica, Luxemburg, Suïssa, Àustria i Irlanda. Sr. Thomàs, l'Informe Abril no és història, l'Informe Abril és present, perquè el sistema necessita moltes de les reformes que es plantejaven, i això no ho dic jo, ho he copiat del que varen dir el president Artur Mas i el conseller de Sanitat del Govern català, Boi Ruiz.

Miri, el Partit Popular té vocació de sistema sanitari universal, però amb qualitat; a millor situació econòmica, millor sanitat i major cobertura social, i pensam que sí, que és necessari relacionar, com li vaig dir l'altre dia, mesures de

contenció de la despesa sanitària amb les repercussions que té sobre la salut de la població i avaluar-ho periòdicament i, si fa falta, rectificar-ho, millorar-ho, i aconseguir que segueixi essent un dels millors sistemes sanitaris d'Europa, i això és el que el Partit Popular està fent a la comissió interterritorial. De fet el 14 de gener de 2014, Sanitat, abans d'aquest informe que vostè ha comentat del Consell d'Estat, ja va renunciar a aplicar els copagaments en ambulàncies de transport sanitari no urgent en pròtesis i en litoteràpies. Per tant crec que és evident que estam parlant d'una cosa que existeix sobre el paper però que no existeix sobre la realitat del copagament ni de fer pagar a ningú per això que estam anunciant aquí. Ja arribarà, si ha d'arribar, el moment de passar-ho a una altra situació.

Per altra part hi ha una proposició de llei del PSOE al Congrés dels Diputats que també advoca per suprimir aquests copagaments sanitaris, data de 12 de juny de 2015, i ja accepten allí que el Govern ha anunciat que no s'establiran noves aportacions en ortopròtesis, litoteràpies, ni en transport no sanitari no urgent, ni menys en el copagament aquest de la cartera comuna de serveis que vostè deia. Per tant s'ha d'acceptar que l'únic copagament que s'està fent és el farmacèutic, que ja varem debatre fa una setmana. Per tant, concloent, no existeix copagament de transport no sanitari, i per tant nosaltres votarem en contra d'aquesta proposició no de llei.

Gràcies, Sra. Presidenta.

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies. Pel Grup Parlamentari Podem Illes Balears té la paraula l'Hble. Diputat Sr. David Martínez, per un temps màxim de deu minuts.

EL SR. MARTÍNEZ I PABLO:

Gracias, Sra. Presidenta. Señores diputados y diputadas. Bueno, después de la intervención del representante del Partido Socialista, que exponía la necesidad de... bueno, de la proposición no de ley y de cuáles son los objetivos que no son otros que facilitar lo que es la vida a las personas, a los ciudadanos y evitar este copago que, bueno, después de escuchar la intervención del Sr. Serra, del Partido Popular, según él ya no hay copago, me ha alegrado escucharlo que sea así y, por tanto, que me alegra escucharlo, lo digo sinceramente, no tenía esta información y bueno pues parece ser que estamos todos de acuerdo, aunque me extraña que voten en contra cuando aun habiendo... no estando el copago en funcionamiento o bueno, si se trata de derogar lo que es la parte del decreto ley aprobado en 2012, que en su momento se aprobaría por unas necesidades que, bueno, que en su momento del gobierno del Partido Popular estimó oportunas, ahora estamos en otra situación y entendemos, pues bueno, tenemos que tender en esta sociedad a que la sanidad es, ha sido y será deficitaria, por naturaleza no es productiva y hay que financiarla, hay que buscar donde... como hacer que sea sostenible, que pueda tener esta financiación.

Lo que tenemos que evitar es que esta carga financiera venga de la ciudadanía, de la gente, de las personas y hay que buscar alternativas a una financiación o a una manera de pagar estos servicios que no afecte al bolsillo de la gente.

Por estas razones y por, bueno, por las expuestas también en la exposición de motivos desde el Grupo Parlamentario Podem Illes Balears votaremos a favor de esta derogación del copago, aunque ya no exista, y, bueno, hacia este modelo sanitario el cual sea de calidad, sea gratuito y también sea universal, que es a lo que debería tender. Así evitamos que se produzca lo que ha ocurrido en los últimos años que el sistema sanitario público se esté abandonando, que no se le asignen los recursos necesarios, también enlazando con la anterior proposición no de ley, asignando los recursos que hagan falta e intentando, pues bueno, que no repercuta en el bolsillo de la ciudadanía, que no haya copago sanitario en ninguna de las facetas que pueda haber y así todo el mundo, todas las personas tengan acceso.

Bueno, eso es un poco todo lo que queríamos comentar.

Muchas gracias.

LA SRA. PRESIDENTA:

Muchas gracias. Pel Grup Parlamentari MÉS per Mallorca té la paraula l'Hble. Diputada Sra. Bel Busquets, per un temps màxim de deu minuts.

LA SRA. BUSQUETS I HIDALGO:

Moltes gràcies. Aquesta proposició no de llei és una més que durant ara, fa un parell de setmanes, hem anat aprovant en aquesta comissió parlamentària per lluitar contra el Reial Decret 16/2012, de mesures urgents per garantir la sostenibilitat del Sistema Nacional de Salut. Aquest reial decret que, a més, va ser aprovat de manera unilateral pel PP i per tramitació d'urgència, ja hem dit diverses vegades que és un despropòsit perquè el que fa és imposar unes mesures que afecten els usuaris del sistema de salut, que no oblidem que en fan ús per necessitat, que de vegades pareix que consumim medicaments o que utilitzam el transport sanitari o que feim manejar la targeta per gust, per un luxe, i no, no, la salut és una necessitat moltes vegades, no és un luxe ni ganes de buidar les arques de l'Estat.

A més, cap d'aquestes mesures que hem anat parlant aquestes setmanes no han millorat la qualitat del servei sinó que han contribuït indiscriminadament al cofinançament sense tenir en compte els diferents nivells d'ingressos dels contribuents.

La ciutadania paga els seus impostos per gaudir d'un benestar social que des de 2012 ha estat continuament retallat i ja és ben hora que aturem aquestes mesures de copagament que el que promouen al final és una mena de privatització del servei de salut.

Per tot això, votarem a favor de la proposició no de llei del Partit Socialista. Gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Moltes gràcies. Pel Grup Parlamentari El Pi PROPOSTA PER LES ILLES BALEARS té la paraula l'Hble. Diputada Sra. Maria Antònia Sureda, per un temps màxim de deu minuts.

LA SRA. SUREDA I MARTÍ:

Gràcies, Sra. Presidenta. Senyores i senyors diputats. Des d'El Pi PROPOSTA PER LES ILLES consideram que retirar el copagament del transport sanitari no urgent és una bona iniciativa, ja que defensam el sistema sanitari públic, universal i de qualitat. En El Pi creim que el problema sanitari actual no sols s'esdevé per la manca de recursos econòmics sinó també de la gestió inadequada que se'n fa.

Sabem que l'aprovació d'aquestes mesures urgents per garantir la sostenibilitat del Sistema Nacional de Salut, que es varen aprovar l'any 2012, es duen a terme amb la finalitat de reduir el dèficit. L'objectiu d'aquesta reforma sanitària era aconseguir un estalvi estimat de 7.000 milions d'euros, dels quals gairebé la meitat es pretenien aconseguir amb aquestes mesures, així com del finançament públic de fàrmacs obsolets o amb menys valor terapèutic, un pla per a l'impuls de medicaments genèrics i nous preus de referència.

La reforma també establia la creació d'una plataforma de compres centralitzada perquè les comunitats comprassin de forma conjunta medicaments hospitalaris i tecnològica mèdica, com ja es fa amb la vacuna de la grip. La resta de l'estalvi procediria de la creació d'una cartera de serveis comuna per a totes les comunitats i la implantació de la e-salut, la millora de la coordinació entre els serveis sanitaris i els socials i l'elaboració d'un catàleg homogeni de categories professionals que facilitàs la mobilitat entre els serveis de salut.

A més, el Govern va preparar un pla per lluitar contra el turisme sanitari i l'ús fraudulent de la sanitat per part d'estrangers no residents a Espanya, inclosa la controvertida retirada de la targeta sanitària als sense papers.

L'adopció d'aquestes mesures es varen prendre sense el mínim consens polític, professional i dels ciutadans, això sí que ho sabem. El que no sabem, no coneixem les dades reals d'aquest estalvi o si n'hi ha hagut o si ha estat el que es preveia perquè han hagut de gastar en altres llocs per pal·liar alguns d'aquests suposats estalvis. Això no ho sabem. El que no hi va haver és aquest consens.

Nosaltres defensam que tot aquests tipus de mesures necessiten un consens ampli perquè són mesures molt dures i el sector sap per on poder retallar en cas que sigui necessari.

Aquestes mesures urgents han posat en risc la salut dels col·lectius més vulnerables, com pensionistes, malalts crònics, malalts amb malalties rares o malalts més febles econòmicament. Compartim aquesta iniciativa, però malgrat no sigui un tema de la comunitat, s'ha pensat d'on es podran generar aquests ingressos o només respon a una declaració d'intencions purament electoralista i buida de continguts? Esperam que no sigui així i que des del Govern de l'Estat es puguin prendre aquestes mesures governi qui governi ara o en el futur.

Gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies. Pel Grup Parlamentari MÉS per Menorca té la paraula l'Hble. Diputada Sra. Patricia Font, per un temps màxim de deu minuts.

LA SRA. FONT I MARBÁN:

Gràcies, Sra. Vicepresidenta. MÉS per Menorca votarà a favor d'aquesta PNL, tot i que el Sr. Serra té raó quan diu que el Ministeri de Sanitat va renunciar a aquest copagament, li don la raó.

Una vegada dit açò, que pot sonar una mica absurd, creim que el Reial Decret Llei 16/2012 s'ha de derogar perquè és una mesura buida i de desigual aplicació que no ha tengut cap efecte d'estalvi econòmic. Ara bé, al nostre parer, aquest ha estat prou fer un únic punt que demanés la derogació d'aquesta llei i tot el que aquesta comporta.

Cal recordar que només es va aprovar amb els vots del PP i, tot i que som conscients de la seva majoria en el Congrés dels Diputats, no podem oblidar ni obviar que hi ha qüestions que necessiten més acord i tenir una mirada més àmplia i amb més recorregut. Què vull dir? Doncs, la crisi ha estat l'excusa per a tot, però sabem que moltes de les mesures d'estalvi que s'han aplicat no han servit, no podem omplir-nos la boca parlant de drets quan els vulnerem sense pensar en les conseqüències. Per què dic açò? Aquest setembre l'Assemblea General de les Nacions Unides ha adoptat l'*Agenda 2030 para el desarrollo sostenible* y ha aprovat l'informe *España frente a los retos de la Agenda de desarrollo sostenible*, que són els reptes als quals ens hem d'afrontar els propers quinze anys.

Entre les recomanacions que fa vull destacar el que diu respecte de salut, "les despeses en compres al sector privat a través dels concerts s'han incrementat fins a un 11,62% l'any 2013. La disparitat del nivell de finançament públic al sector privat per part de les comunitats autònomes, moltes d'elles amb despeses per sota del 5%, posa de manifest que el foment del concert sanitari respon més a una voluntat política que a una situació de necessitat", i ens recomana que per a 2030 es fixi en el percentatge de despesa pública destinada a finançar concerts amb el sector privat no superi el 3%.

En aquesta cambra ja hi hem parlat molt de finançament, millor dit, de la manca de finançament que pateix aquesta comunitat. Jo crec que aquesta ha de ser la nostra lluita comuna, reclamar un finançament com toca, prendre decisions consensuades i pensar abans de tot en la nostra ciutadania, que és per a qui realment feim feina. No ho oblidem.

Gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies. Pel Grup Parlamentari Mixt té la paraula l'Hble. Diputada Sra. Silvia Tur, per un temps màxim de deu minuts.

LA SRA. TUR I RIBAS:

Gràcies, presidenta. No em faran falta deu minuts, seré més breu...

(Se sent una veu de fons inintel·ligible)

Sí, sí, sí, màxim, màxim. Bé, en qualsevol cas, crec, i ho dic de principi, és a dir, abordar el debat del copagament seria molt interessant, però el copagament en conjunt, no únicament per a un servei puntual o concret sinó per al conjunt de serveis i, i... bé, per al conjunt de la cartera de serveis que ofereix el Sistema Nacional de Salut.

Crec que sí que és interessant i crec que probablement s'acabarà abordant dins de no gaire perquè és clar que el sistema és insostenible econòmicament, i igual de clar és el fet que hi ha molts d'usuaris, no una majoria en cap cas, però sí que hi ha molts d'usuaris que en fan un mal ús. Igual que també hi ha facultatius que en fan un mal ús. Igual que també hi ha administracions que en fan un ús pervers per afavorir a uns o a uns altres.

Per tant, en aquest sentit no veig descabellat ni desproporcionat ni desencertat que en algun moment s'obri el debat sobre el copagament perquè seria interessant i amb dades sobre la taula veuríem que probablement fent un ús correcte el servei se'n beneficiaria i els usuaris finalment també perquè tendríem un major i millor repartiment de la cartera de serveis.

Dit tot això, donaré suport a la iniciativa que ha presentat el Grup Socialista. Entenc que si de fet, com ja diu el Sr. Serra, no s'està aplicant el pagament per aquest servei, no té absolutament cap sentit que es mantengui aquest reial decret, com a mínim pel que fa a aquest punt. Per tant, no veig que hi hagi gran tema de discussió, entenc que tots estam d'acord que tant si en el moment que es va aprovar ens agradava més o no, el cas és que ara no s'aplica i com que no s'aplica no té raó de ser.

Tot i així -insistesc-, seria molt interessant obrir un debat profund sobre el copagament de serveis sanitaris i de salut perquè sí que és cert que la manera en què se'n fa ús en moltes ocasions és absolutament injusta i és la que probablement, si la poguéssim quantificar en milions d'euros, ens escandalitzaria la quantitat de recursos que podrien sortir per després atendre altres malalties, altres patologies i altres necessitats més específiques o, fins i tot, per a la investigació que està tan malmesa i que requereix tants de recursos, dels quals actualment no disposa el nostre país.

Gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies. Per contradiccions té la paraula el Sr. Thomàs, per un temps màxim de cinc minuts.

EL SR. THOMÀS I MULET:

Moltes gràcies, Sra. Presidenta. El primer de tot, donar les gràcies a tots els grups parlamentaris que donen suport a aquesta iniciativa.

En segon lloc, vull repetir aquí unes paraules que va dir el tercer conseller de Sanitat del Partit Popular l'anterior legislatura en el Consell Interterritorial quan es va discutir aquest tema, va afirmar literalment: *"ha habido un uso inapropiado de este servicio sanitario y se han incrementado bastante los costes a efectos de los conciertos y que si hay que tomar en consideración un posible ahorro se debe introducir la corresponsabilidad económica de los ciudadanos"*. Sr. Sansaloni en el Consell Interterritorial.

En tercer lloc, vull agrair amb carinyo al Sr. Serra la classe d'història que ens ha donat en temes sanitaris, però és una classe d'història, eh?, afirmacions que ha fet no són certes, el Partit Socialista Obrer Espanyol no ha introduït cap nou copagament, cap ni un, cosa que no pot dir el Partit Popular, el Partit Popular ha introduït aquests copagaments. Si vol parlar de la Llei de fundacions, parli'n, però fruit d'aquesta llei de fundacions són l'Hospital de Manacor, l'Hospital d'Inca o l'Hospital Son Llätzer. Tots són fundacions públiques, que han tornat enrere, és veritat, però tots fundacions públiques. Tots.

Posar l'exemple del Sr. Boi Ruiz, actual conseller de Sanitat de la Generalitat catalana, per si no ho sap, era el màxim dirigent de la Unió Catalana d'Hospitals, la patronal privada de Catalunya, per tant, estan molt clares i justificades les decisions que ha pres dins l'àmbit sanitari de Catalunya.

Si aquest copagament de transport sanitari era per temes d'eficiència, de racionalitat i de sostenibilitat ha errat radicalment, perquè no s'ha complert cap de les tres coses ni en aquesta comunitat autònoma ni en cap altra comunitat autònoma. Ja deia jo abans que si l'objectiu era racionalitzar, la raó no es veia ni en qüestions sanitàries ni en un ús racional de recursos ni en educació de prescripció, només hi havia una raó econòmica d'estalviar en despeses i en aportacions d'usuaris.

El Ministeri de Sanitat pensava en un estalvi de 70 milions d'euros, dels quals quasi la meitat, 30 milions, esperava que venguessin de l'aportació directa dels ciutadans. Clar, un ha de mirar per què s'utilitzen les ambulàncies de transport sanitari no urgent, el 30% són per anar a rehabilitació, el 25% per anar a diàlisi, el 20% per anar a consultes externes, el 8% a oncologia o un 8% són altes hospitalàries. Vull dir, la qüestió és racionalitzar la prescripció, però això no té perquè anar lligat a un copagament de l'usuari. El copagament de l'usuari és una decisió absolutament política, no en té d'altres.

Si evidentment la qüestió era sostenibilitat, només li posaré un exemple, pressupost 2015 de la Conselleria de Salut de les Illes Balears, ho dic per parlar d'aquí i no parlar d'una altra banda, el pressupost aprovat oficial més alt de tota la història, aproximadament 1.250 milions, sap quin serà el dèficit d'enguany?, 177 milions d'euros. Per tant, aquí també hi ha transport sanitari, urgent i no urgent. Per tant, mesura eficient i de sostenibilitat?, no.

I, per concloure, aquest copagament dins l'ordenament jurídic del nostre país existeix, ningú no l'ha derogat, existeix, una altra cosa és que es dugui a terme. Per tant, existeix. És fals que no existeixi, no, existeix. Per tant, políticament el Partit Socialista propugna la derogació d'aquest reial decret perquè es llevi aquest copagament sanitari no urgent. Si existeix legalment qualsevol, demà, passat demà, el mes que ve, el pot posar vigent. Recordi vostè el copagament de la dispensació de medicaments a través de farmàcia hospitalària que va estar a un pèl de posar-se en vigor. Al final, pel clamor social no es va posar, i continua vigent a l'ordenament jurídic.

Per tant, nosaltres políticament com que consideram que no està justificat, que no estam d'acord amb aquest copagament, nosaltres demanam que es derogui el reial decret i que d'aquesta manera es derogui el copagament del transport sanitari no urgent perquè consideram que no és equitatiu i que no introdueix racionalitat en el sistema. Aquesta és l'única raó per la qual duim aquesta proposició no de llei.

Moltes gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Moltes gràcies. Acabat el debat passam a votació.

Vots a favor de la proposició no de llei? 9 vots a favor.

Vots en contra? 4 vots en contra.

En conseqüència, queda aprovada la proposició no de llei.

Podem aixecar la sessió.

DIARI DE SESSIONS

DEL

PARLAMENT

DE LES

ILLES BALEARS